

کتاب دانیال — شماره یک صد و نود

اوج نبوتی: آشکارسازی نبرد پانیوم و مقدمه قانون یکشنبه

Jeff Pippenger

2024-04-20

مقاله گذشته با بخشی پایان یافت که دربردارنده این بند بود: «تعدی تقریباً به حدّ نهایی خود رسیده است. آشفتگی جهان را فرا گرفته، و به زودی هراسی عظیم بر بشر عارض خواهد شد. پایان بسیار نزدیک است. ما که حقیقت را می‌شناسیم، باید خود را برای آنچه به زودی همچون شگفتی‌ای سهمگین بر جهان فرو خواهد ریخت، آماده سازیم.» «تعدی» آنگاه به حدّ نهایی خود می‌رسد که جام زمان آزمایش پر شود، و این حدّ برای ایالات متحده آمریکا در قانون یکشنبه فرا می‌رسد.

«لیکن مسیح اعلام کرد که تا آسمان و زمین زایل نشوند، نه یک نقطه و نه یک شوشه از شریعت ساقط نخواهد شد. همان کاری که او برای انجام آن آمد، این بود که شریعت را سرافراز گرداند و به عوالم مخلوق و به آسمان نشان دهد که خدا عادل است و شریعت او نیازی به تغییر ندارد. اما اینک دست‌راست شیطان آماده است تا کاری را ادامه دهد که شیطان در آسمان آغاز کرد؛ یعنی کوشش برای اصلاح شریعت خدا. و جهان مسیحیت با پذیرفتن این فرزند پاپیت، یعنی نهاد یکشنبه، مساعی او را تأیید کرده است. آنان آن را پرورانده‌اند و همچنان خواهند پروراند تا پروتستانیسم دست مصافحه و رفاقت به قدرت روم بدهد. آنگاه قانونی بر ضدّ سبت آفرینش خدا وضع خواهد شد، و در آن هنگام است که خدا «کاری غریب در زمین» به عمل خواهد آورد. او مدتی دراز کژروی نسل بشر را تحمل کرده است؛ کوشیده است آنان را به سوی خود جلب کند. اما زمانی خواهد آمد که ایشان پیمانه گناه خویش را پر کرده باشند؛ و آنگاه است که خدا عمل خواهد کرد. این زمان اکنون بسیار نزدیک است. خدا با امت‌ها حسابی نگاه می‌دارد؛ ارقام در کتاب‌های آسمان بر ضدّ آنان فزونی می‌گیرد؛ و هنگامی که این امر به صورت قانون درآید که تخطی از روز نخست هفته باید با مجازات روبه‌رو شود، آنگاه پیمانه ایشان لبریز خواهد شد.» Review and Herald, March 9, 1886

در هنگام قانون یکشنبه، ایالات متحده پیمانه خود را تا به لبریز پر کرده خواهد بود، و ارتداد ملی به دنبال خود ویرانی ملی را خواهد آورد. بندی که اکنون در نظر داریم می‌گوید: «تعدی تقریباً به حدّ نهایی خود رسیده است»، و «به زودی هراسی عظیم بر انسان‌ها فرو خواهد آمد.» در هنگام قانون یکشنبه، که همان «ساعت زلزله عظیم» در فصل یازدهم مکاشفه است، «دهمین جزء شهر فرو افتاد»، و «اینک، وای سوم به زودی می‌آید»، و «فرشته هفتم به صدا درآمد.» وای سوم همان شیپور هفتم است، و آن در هنگام قانون یکشنبه فرا می‌رسد و «هراسی عظیم» به همراه می‌آورد. در آن هنگام «انتها بسیار نزدیک است»، و آن همچون «غافلگیری‌ای مهیب» فرا می‌رسد. در هنگام قانون یکشنبه، پیمانه زمان آزمون نیز برای پاپیت پر می‌شود، زیرا آنگاه صدای دوم مکاشفه هجده اعلام می‌دارد: «از او بیرون آید، ای قوم من، مبدا در گناهانش شریک شوید و مبدا از بلاهایش نصیبی برید. زیرا گناهانش تا به آسمان رسیده است، و خدا بی‌عدالتی‌های او را به یاد آورده است. او را همان‌گونه جزا دهید که او شما را جزا داد، و دوچندان به او دوچندان بدهید، بر حسب اعمالش: در آن پیمانه‌ای که او پر کرده است، برای او دوچندان پر کنید.»

آن تاریخ با قانون یکشنبه آغاز می‌شود و دوره‌ای نمادین از زمان را مشخص می‌سازد که در آن پاپ‌سالاری «با خشم عظیم بیرون خواهد آمد تا بسیاری را هلاک کند و بالکل نابود سازد»، زیرا «در ایام آخر شهیدان بسیاری خواهند بود.» آنچه پاپ‌سالاری را به خشم می‌آورد، «اخباری از مشرق و از

شمال» است کہ «او را مضطرب خواهد ساخت»؛ اما «او به پایان خود خواهد رسید و هیچ کس او را یاری نخواهد کرد.» از قانون یکشنبه تا پایان پاپ سالاری، مرحله نخست دآوری اجرایی خدا آغاز می شود. پس از آن، مرحله دوم فرا می رسد کہ همان هفت بلای آخر است، و سرانجام هلاکت ابدی شریران در پایان هزاره هزارساله واقع می شود. تاریخ دآوری اجرایی خدا در چارچوب جنگ قرار داده شده است.

”ہم عظیم اور پُربیت واقعات کی دہلیز پر کھڑے ہیں۔ پیشین گوئیاں پوری ہو رہی ہیں۔ عجیب اور پرحادثہ تاریخ آسمان کی کتابوں میں قلم بند کی جا رہی ہے۔ ہماری دنیا میں ہر چیز اضطراب میں ہے۔ جنگیں ہیں، اور جنگوں کی افواہیں ہیں۔ قومیں غضب ناک ہیں، اور مردوں کا وقت آپہنچا ہے کہ ان کا انصاف کیا جائے۔ واقعات اس طور بدل رہے ہیں کہ خدا کے اس دن کو برپا کریں جو نہایت سرعت سے آ رہا ہے۔ گویا اب صرف ایک لمحہ وقت باقی رہ گیا ہے۔ لیکن اگرچہ اب قوم قوم کے خلاف، اور مملکت مملکت کے خلاف اُٹھ رہی ہے، تاحال کوئی عام جنگی تصادم واقع نہیں ہوا۔ ابھی تک چاروں ہوائیں روکی ہوئی ہیں، یہاں تک کہ خدا کے بندوں کے ماتھوں پر مہر کر دی جائے۔ پھر زمین کی قوتیں آخری عظیم جنگ کے لیے اپنی فوجوں کو صف آرا کریں گی۔“ Christian Service, 50, 51

خدا آن صد و چہل و چہار ہزار را مہر می نہد و سپس گلہ دیگر خود را از بابل فرا می خواند، و آن گلہ دیگر نیز مہر خدا را دریافت می کند، ہرچند در تقابل با آن صد و چہل و چہار ہزار، بہ صورت «جماعت عظیم» بہ تصویر کشیدہ شدہ اند۔ نکتہ اساسی کہ باید در نقل قول پیشین دیدہ شود این است کہ «چہار باد نگاہ داشتہ می شوند تا بندگان خدا بر پیشانی ہای خود مہر شوند.» در ہنگام قانون یکشنبہ، آن صد و چہل و چہار ہزار مہر شدہ اند، «و اینک وای سوم بہ زودی می آید»، با این حال تا زمانی کہ آخرین فرد از گلہ دیگر خدا مہر را دریافت نکرده باشد، آن چہار باد بہ طور کامل رہا نمی شوند۔

”قوم ہا اکنون خشمگین می شوند، اما ہنگامی کہ کاہن اعظم ما کار خود را در قُدس بہ پایان رساندہ باشد، برخوہد خاست، جامہ ہای انتقام را بر تن خوہد کرد، و آنگاہ ہفت بلای آخر فرو ریختہ خوہد شد۔ من دیدم کہ آن چہار فرشتہ، چہار باد را نگاہ خواہند داشت تا زمانی کہ عیسی در قُدس بہ انجام رسد، و سپس ہفت بلای آخر خوہد آمد۔“ 1، Review and Herald اوت 1849.

آن «رویدادہای عظیم و مہیب» کہ ما «بر آستانہ آن ایستادہ ایم»، بہ صورت «جنگ ہا و اخبار جنگ ہا» بہ تصویر کشیدہ شدہ اند۔ چنین وانمود شدہ است کہ این امر در زمانی رخ می دہد کہ «ہمہ چیز در جہان ما در تلاطم است»، ہنگامی کہ امت ہا «از ہم اکنون بر ضد امت برمی خیزند». پانیوم نمایانگر آن «تاریخ عجیب و پرحادثہ» در آیہ پانزدہم از باب یازدہم دانیال است کہ بہ آیہ شانزدہم، کہ همان قانون یکشنبہ است، منتہی می شود و آن را افتتاح می کند؛ جایی کہ «درگیری عمومی» واقع می شود، همان جا کہ ہمہ «قدرت ہای زمین» نیروہای خود را برای آخرین نبرد عظیم بسیج می کنند۔ آن «آخرین نبرد عظیم» جنگ جہانی سوم است و بہ وسیلہ نبرد آکتیوم در سال 31 پیش از میلاد بہ تصویر کشیدہ شدہ است۔

آیات یک و دو، و نیز آیات دہ تا پانزدہ، تاریخ پنهان آیہ چہل دانیال یازدہ را بازنمایی می کنند۔ آیہ چہل، تاریخ ایالات متحدہ و ادونتیسزم را از ۱۷۹۸ تا ۱۹۸۹ مشخص می سازد۔ سپس تا پایان ایالات متحدہ بہ عنوان ششمین پادشاہی نبوت کتاب مقدس و تا قی شدن کلیسای لودکیایی ادونتیسٹ روز ہفتم در آیہ چہل و یک—کہ همان قانون یکشنبہ است و ہمچنین آیہ شانزدہ نیز می باشد—خاموش می ماند۔ آیات یک و دو زمان آخر را در ۱۹۸۹، و رؤسای جمہور ایالات متحدہ را از آن نقطہ تا ششمین رئیس جمہور ثروتمند کہ جہانی گرایان شیطان را برمی انگیزاند، معرفی می کنند۔ آیہ دو، این تاریخ را تا انتخاب دونالد ترامپ در ۲۰۱۶ پیش می برد، و سپس آیہ سہ تاریخ دہ پادشاہ را پی می گیرد کہ

به وسیله اسکندر کبیر نمایانده شده‌اند؛ او که هفتمین پادشاهی نبوت کتاب مقدس است، و در بحران نزدیک قانون یکشنبه، پادشاهی خود را به پاپیت می‌بخشد.

آیه دهم با شناسایی سال ۱۹۸۹ به عنوان زمان آخر خاتمه می‌یابد، و آیات یازدهم و دوازدهم جنگ اوکراین را مطرح می‌کنند و نشان می‌دهند که پوتین و روسیه در این جنگ پیروز خواهند شد، اما از پیروزی خود بهره‌مند نخواهند گردید. جنگ اوکراین در سال ۲۰۱۴ آغاز شد، یک سال پیش از آنکه نخستین کارزار انتخاباتی ترامپ آغاز شود. این آیات به رستاخیز (سیاسی) دونالد ترامپ منتهی می‌شوند، آنگاه که او سومین کارزار خود را برای تبدیل شدن به هشتمین رئیس‌جمهور، یعنی آن که از آن هفت است، آغاز می‌کند. آیه سیزدهم کشاکش‌های سیاسی ترامپ را که پیش از پیروزی او در پانیوم در آیه پانزدهم رخ می‌دهد مشخص می‌سازد، و آیه چهاردهم تاریخی را که در خلال نبرد پانیوم تا پیروزی او در آیه پانزدهم به وقوع می‌پیوندد مورد توجه قرار می‌دهد؛ همان تاریخی که در آن مرد گناه آغاز می‌کند که به‌طور آشکار در تاریخ سیاسی مداخله نماید. هنگامی که پاپیت در تاریخ نبوی مداخله می‌کند، فاحشه صور آغاز به سرودن می‌کند و رؤیا استوار می‌گردد.

پیروزی در پانیوم در سال ۲۰۰ پیش از میلاد، با نشانه «قیام» مکابیان در مودئین (به معنای اعتراض) در سال ۱۶۷ پیش از میلاد دنبال شد. در سال ۱۶۴ پیش از میلاد، مکابیان هیکل را بار دیگر تقدیس کردند، و آنتیوخوس ایپیفانیس درگذشت؛ رخدادی که نقطه عطف نبرد مکابیان بر ضد نفوذ دینی یونانی را مشخص ساخت. در فاصله سال‌های ۱۶۱ تا ۱۵۸ پیش از میلاد، کار داخل شدن به اتحادیه‌ای آغاز و تکمیل شد. نشانه‌های راه نبوی در دودمان حسمونی، در متن تاریخ آیات پانزده تا بیست‌وسه، تکرار می‌شوند.

پیمان با روم در آیه بیست‌وسه اشاره‌ای مستقیم است؛ اما در آیه پانزده، چهار نشانه مکابی ۱۶۷ ق.م.، ۱۶۴ ق.م.، ۱۶۱ ق.م. و ۱۵۸ ق.م. تنها هنگامی دیده می‌شوند که تاریخ «پیمان» بر آن آیه اعمال شود. هنگامی که پومپه در آیه شانزده اورشلیم را فتح کرد، با جنگی داخلی روبه‌رو شد که در درون شهر در جریان بود، و هر دو حزب متخاصم شاخه‌های منشعبی از دودمان حسمونی بودند. بنابراین، مکابیان نیز در تاریخ آیه شانزده حضور دارند.

آیه بیست تولد مسیح را مشخص می‌کند و آیات بیست‌ویک و بیست‌ودو تاریخ مرگ مسیح را مشخص می‌سازند؛ بنابراین، آن تاریخ دارای خط دودمان حسمونی است که به وسیله فریسیان نمایانده شده است. آیات پانزده تا بیست‌وسه سرزمین جلال تحت‌اللفظی را مشخص می‌کنند، و نیز قوم مرتد یهودیه خدا را که مدعی بودند مدافعان حقایق او هستند، اما بیش از پروتستانیسم مرتد نمایندگان خدا نبودند.

خواهر وایت به ما آگاه می‌سازد که «بخش بزرگی از تاریخی که در تحقق» «دانیال یازدهم» «رخ داده است، تکرار خواهد شد.» خط نبوتی که به وسیله سلسله حسمونیان نمایانده شده است، بیانگر خط نبوتی‌ای است که شاخ مرتد پروتستانیسم را به تصویر می‌کشد؛ شاخی که از سومین کارزار ریاست‌جمهوری، که به وسیله ششمین رئیس‌جمهور ثروتمند دنبال می‌شود، آغاز می‌گردد. ترامپ سه بار برای ریاست‌جمهوری نامزد می‌شود؛ بار نخست و بار آخر که نامزد می‌شود، پیروز می‌گردد، اما در بار دوم، عصیان‌ی که با عدد سیزده نمادپردازی شده است، انتخابات ربوده شده ۲۰۲۰ را مشخص می‌سازد. سپس جهان به دو طبقه تقسیم می‌شود: یک طبقه می‌تواند ۲۰۲۰ را ببیند، و طبقه دیگر کور است. این امر نماد آزمون عظیمی است که در شکل‌گیری صورت وحش، پیش از بسته شدن زمان آزمایش برای ادونتیست‌ها، واقع می‌شود.

«آمادگی‌ها هم‌اکنون در حال پیشرفت است، و حرکت‌هایی در جریان است که سرانجام به ساختن تمثالی برای وحش منتهی خواهد شد. در تاریخ زمین رویدادهایی پدید خواهد آمد که

”تیارباں“ جو پیش قدمی کر رہی ہیں، وہ ”حرکات“ جو اب ”زیر عمل“ ہیں، اور وہ ”واقعات“ ”جو حیوان کے لیے ایک صورت بنانے پر منتج ہوں گے“، اور ”جو ان آخری ایام کے لیے نبوت کی پیش گوئیوں کو پورا کریں گے“، ان میں دانی ایل باب گیارہ کی آیات پندرہ سے تینس تک میں مذکور حشموئی سلطنت کے نشاناتِ راہ شامل ہیں۔ مرتد حشموئی سلطنت، جو مرتد پروٹسٹنٹ ازم کی نمائندگی کرتی ہے، ڈونلڈ ٹرمپ کی گواہی میں بنی ہوئی ہے، جو چھٹے اور آٹھویں ریپبلکن صدر ہیں، اور جو اپنے MAGA-ism کو نئے عالمی نظام کے woke-ism کے خلاف بھڑکاتے اور برسرِ پیکار کرتے ہیں۔

دانیال باب یازدہم در آیہ دو، شہادتِ ترامپ را تا سال ۲۰۲۰ امتداد می‌دهد، و این شہادت، کارزار انتخاباتی او و نخستین دورہ ریاست‌جمهوری‌اش را در بر می‌گیرد؛ سپس آیات سیزده تا پانزده، سومین و آخرین کارزار او، پیروزی او، و آخرین دورہ او را مشخص می‌سازند. در فاصلہ میان آن دو دورہ، مکاشفہ باب یازدہم مشخص می‌سازد کہ شاخِ جمهوری‌خواہ کشتہ شد و سہ روز و نیم در کوچہ افتادہ و مردہ ماند. آن خط از تاریخ ترامپ، آغاز و پایان ریاست‌جمهوری‌های او را در دانیال باب یازدہم بہ یکدیگر پیوند می‌دهد. از این‌رو، شہادتِ دونالد ترامپ ہم در کتاب دانیال و ہم در مکاشفہ قرار دارد، و در ہر دو کتاب نیز در باب یازدہم واقع شدہ است.

سہ خطِ جزئی، ہنگامی کہ در کنار یکدیگر قرار گیرند، تاریخ کاملِ ترامپ را بہ‌عنوان ششمین و ہشتمین رئیس‌جمهور مشخص می‌سازند، و بر امضای «حقیقت» بنا شدہ‌اند. این خطوط از کتاب‌های دانیال و مکاشفہ برگرفته شدہ‌اند، و خطی از تاریخ را پدید می‌آورند کہ با آن «بخشی از کتاب دانیال کہ بہ ایام آخر مربوط می‌شود» ہم‌راستا است.

آن بخش از دانیال همان است کہ بہ‌وسیلہ شیرِ سبطِ یہودا، درست پیش از پایانِ مہلتِ فیض، گشودہ می‌شود، و از این‌رو جزئی از پیامِ مہرِ یکصد و چہل و چہار ہزار است. اما برای دیدن نشانہ‌های راہِ نبوی کشتہ شدن دو شاہد در سال ۲۰۲۰، بینشِ روحانی بیست‌بیست لازم است.

آیت پانزدہم دانیال یازدہ، بیانگرِ نبردِ پانیوم و تبارِ سلسلہٴ حشموئیان است کہ بہ‌وسیلہٴ نبردِ واقعی تحقق یافت؛ و بدین‌سان، نمادی از تصویریِ نبوی از جنگیِ روحانی میانِ دینِ پروتستانیسیمِ مرتد و دینِ عصرِ نوِ جہانی‌گرایان بہ‌شمار می‌آید. نبردِ پانیوم، کہ در سال ۲۰۰ پیش از میلاد رخ داد، نمایانگرِ نبردِ شاخِ جمهوری‌خواہ است، و کشمکشِ کہ قیامِ مکابیان آن را باز می‌نماید، نمایانگرِ نبردِ شاخِ پروتستانِ مرتد است. ہرچند قیامِ مکابیان در سال ۱۶۷ پیش از میلاد رخ داد، از لحاظِ نبوی با نبردِ شاخِ جمهوری‌خواہ در سال ۲۰۰ پیش از میلاد منطبق است، زیرا از دیدگاہِ نبوی، شاخ‌ها تاریخ‌های یکدیگر را بہ موازات ہم دنبال می‌کنند.

آیہٴ پندرہ اُس نبوی تاریخ کی نمائندگی کرتی ہے جو براہِ راست اُس عنقریب آنے والے اتوار کے قانون سے پہلے واقع ہوتی ہے اور اسی کی طرف لے جاتی ہے۔ لہٰذا یہ ایک لاکھ چوالیس ہزار کے مہر کیے جانے کے وقت کے عین اُس مرحلے کی نمائندگی کرتی ہے جب مہر لگانے والے پیغام کے اندر کی قدرت ابدی طور پر خدا کے آخری ایام کے لوگوں پر مہر ثبت کر دیتی ہے۔

این شیرِ سبطِ یہوداست کہ آن حقیقت را می‌گشاید، و آن حقیقتِ همان مکاشفہٴ عیسیٰ مسیح است. آن یکصد و چہل و چہار ہزار نفرِ کسانِ ہستند کہ »پرہ را ہر جا کہ برود پیروی می‌کنند«، و ہنگامی کہ او آیہٴ پانزدہم را می‌گشاید، شیرِ سبطِ یہودا قومِ ایامِ آخرِ خود را بہ پانیوم ہدایت کردہ است. عیسیٰ درست ہمین نکتہ را در فرایندِ مہرِ نہادن بہ تصویر کشید، آنگاہ کہ اندکی پیش از صلیب، شاگردانِ خود را بہ پانیوم برد.

جنگ پانیوم به طور مشخص از سوی مسیح مورد اشارہ قرار گرفته است، آنگاہ کہ او در پانیوم با شاگردان خود ایستادہ بود و در آنجا بہ ایشان تعلیم داد کہ کلیسای او بر اعتراف پطرس بنا خواہد شد، و اینکہ «دروازہ ہای جہنم» بر آن استیلا نخواہد یافت۔ عیسیٰ آن نبرد را شناسایی کرد کہ در نبرد پانیوم تمثیل شدہ است۔ نبرد پانیوم آیہ پانزدہم نبرد اکتیوم است۔ مسیح در پانیوم ایستاد، درست پیش از آنکہ واقعہ مرگ او بہ انجام برسد۔

از پانیوم تا قانون یکشنبہ، تاریخ کشمکش سیاسی و مذہبی دو شاخ حیوان زمین، یعنی پروتستانیسیم و جمہوری خواہی، بیان می شود۔ ہر دوی آن ہا در سال ۲۰۲۰ از سوی حیوان ملحد برآمدہ از ہاویہ مورد حملہ قرار گرفتند، و جنگ آن دو شاخ علیہ خدایان سیاسی و مذہبی جہانی گرای، در چارچوب تاریخ آیات یازدہ تا شانزدہ بہ تصویر کشیدہ شدہ است۔

از جنگ اوکراین کہ در سال ۲۰۱۴ آغاز شد، تا نخستین کارزار ریاست جمہوری دونالد ترامپ کہ در سال ۲۰۱۵ آغاز گردید، تا مرگ دو شاخ در سال ۲۰۲۰، تا رستاخیز سال ۲۰۲۳، تا سومین کارزار ترامپ کہ در ۱۵ نوامبر ۲۰۲۲ آغاز شد، این تاریخ بہ آیات سیزدہ تا پانزدہ منتهی می شود۔ در آن آیات، تاریخی کہ بہ وسیلہ کلام نبوی خدا آشکار شدہ است، بیانگر حقایق نبویای است کہ یکصد و چہل و چہار ہزار نفر را مہر می زند۔

Ամբողջ այդ ճշմարտությունները պատկերված էին Քրիստոսի՝ Կեսարիա Փիլիպպե կատարած այցելությանը Մատթեոսի տասնվեցերորդ և տասնյոթերորդ գլուխներում: Այդ համարներում մեղքի մարդը վերադառնում է մարգարեական պատմության մեջ՝ երգելով Տյուրոսի պոռնիկի երգերը, և այդպիսով հաստատում է տեսիլքը՝ դրանով իսկ այդ համարները դնելով Կեսգիշերային Աղաղակի համատեքստում, որովհետև որտեղ տեսիլք չկա, ժողովուրդը կորչում է:

جہاں رؤیا نہیں ہوتی، وہاں لوگ ہلاک ہو جاتے ہیں؛ لیکن جو شریعت پر عمل کرتا ہے، وہ مبارک ہے۔ امثال 29:18۔

کسانی کہ چشم دارند، اما نمی خواہند ببینند، و گوش دارند، اما از شنیدن سر باز می زنند، همان باکرہ های نادان لائودیکہ ہستند کہ «روغن» ندارند۔ «روغن» همان افزونی معرفتی است کہ ہنگامی پدید می آید کہ مکاشفہ عیسیٰ مسیح اندکی پیش از بستہ شدن در فرصتِ آزمون گشودہ می شود، و مطابق با ہوشع، قوم خدا کہ معرفت را نپذیرند و رد کنند، باید ہلاک شوند۔

قوم من از عدم معرفت ہلاک شدند؛ زیرا تو معرفت را رد کردی، من نیز تو را رد خواہم کرد تا دیگر برای من کاہن نباشی؛ و چون شریعتِ خدای خود را فراموش کردہ ای، من نیز فرزندان تو را فراموش خواہم کرد۔ ہوشع ۴:۶۔

اور خداوند کا کلام مجھ پر نازل ہوا کہ، اے ابن آدم، تو ایک باغی گھرانے کے درمیان رہتا ہے، جن کے پاس دیکھنے کے لیے آنکھیں ہیں، مگر وہ دیکھتے نہیں؛ ان کے پاس سننے کے لیے کان ہیں، مگر وہ سنتے نہیں؛ کیونکہ وہ ایک باغی گھرانہ ہیں۔ حزقی ایل 12:1، 2۔

او گفت: برو و بہ این قوم بگو: ہر آیینہ خواہید شنید، اما نخواہید فہمید؛ و ہر آیینہ خواہید دید، اما درک نخواہید کرد۔ دل این قوم را فریہ ساز، و گوش ہایشان را سنگین کن، و چشمانشان را ببند؛ مبادا با چشمان خود ببینند، و با گوش ہای خود بشنوند، و با دل خود بفہمند، و بازگشت کنند، و شفا یابند۔ اشعیا ۶:۹، ۱۰۔

اور شاگردان نزدیک آمدہ، بدو گفتند: چرا با ایشان بہ مثل ہا سخن می گویی؟ او در پاسخ ایشان گفت: زیرا بہ شما عطا شدہ است کہ اسرار ملکوت آسمان را بدانید، اما بہ آنان عطا نشدہ است۔

زیرا هر که دارد، بدو داده خواهد شد و افزونی خواهد یافت؛ اما هر که ندارد، از او همان نیز که دارد گرفته خواهد شد. از این رو با ایشان به مثل‌ها سخن می‌گویم، زیرا با آنکه می‌بینند، نمی‌بینند؛ و با آنکه می‌شنوند، نمی‌شنوند و نیز در نمی‌یابند. و در ایشان نبوت اشعیا به انجام می‌رسد که می‌گوید: «به گوش خود خواهید شنید و هرگز نخواهید فهمید؛ و با چشمان خود خواهید نگریست و هرگز ادراک نخواهید کرد. زیرا دل این قوم سخت و سنگین شده است، و گوش‌هایشان در شنیدن کُند گردیده، و چشمان خود را بسته‌اند؛ مبدا با چشمان خود ببینند و با گوش‌های خود بشنوند و با دل خود بفهمند و بازگشت کنند و من ایشان را شفا دهم.» اما خوشا به حال چشمان شما، زیرا می‌بینند؛ و گوش‌های شما، زیرا می‌شنوند. زیرا هرآینه به شما می‌گویم که بسیاری از انبیا و عادلان آرزو داشتند آنچه را شما می‌بینید ببینند، و ندیدند؛ و آنچه را شما می‌شنوید بشنوند، و نشنیدند. متی 13:10-17.

«تمامی پیام‌هایی که از ۱۸۴۰ تا ۱۸۴۴ داده شد، اکنون باید با قوت بیان شوند، زیرا بسیاری از مردم جهت‌یابی خود را از دست داده‌اند. این پیام‌ها باید به همه کلیساها برسند.»

مسیح فرمود: «خوشا به حال چشمان شما، زیرا می‌بینند؛ و گوش‌های شما، زیرا می‌شنوند. زیرا هرآینه به شما می‌گویم که بسیاری از انبیا و عادلان آرزو داشتند آنچه را شما می‌بینید ببینند، و ندیدند؛ و آنچه را شما می‌شنوید بشنوند، و نشنیدند» [متی 13:16، 17]. خوشا به حال چشمانی که چیزهایی را دیدند که در سال‌های 1843 و 1844 دیده شد.

«پیام داده شد. و در تکرار این پیام نباید هیچ تأخیری باشد، زیرا نشانه‌های زمان‌ها در حال تحقق‌اند؛ کار اختتامی باید انجام شود. کاری عظیم در زمانی کوتاه انجام خواهد شد. به‌زودی پیامی به تعیین خدا داده خواهد شد که به فریادی بلند اوج خواهد گرفت. آنگاه دانیال در نصیب خویش خواهد ایستاد تا شهادت خود را بدهد.» Manuscript Releases, جلد 21، 437.

ما این مطالعه را در مقاله بعدی ادامه خواهیم داد.

مکاشفه عیسی مسیح، که خدا آن را به او عطا فرمود تا اموری را که باید به‌زودی واقع شود، به بندگان خود نشان دهد؛ و آن را به‌واسطه فرشته خود فرستاد و بر بنده خود یوحنا اعلام نمود: همان که بر کلام خدا و بر شهادت عیسی مسیح و بر هر آنچه دید، شهادت داد. خوشا به حال آن که می‌خواند، و آنان که سخنان این نبوت را می‌شنوند و آنچه را که در آن مکتوب است نگاه می‌دارند، زیرا وقت نزدیک است. مکاشفه ۱:۳-۳